

6 Ιουνίου 2020

Γέροντας Ιωσήφ: Ο Χριστός μας, ως Πανσθενουργός Θεός, επιδρά επάνω μας διά της υπέρ εκ περισσού χάριτός του!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός (1921-2009)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=497726>

Η ενανθρώπησι του Κυρίου μας μάς φανέρωσε αμφότερα τα ήθη, το θείο και ανθρώπινο, σ' όλη την τελειότητα και ιδού πώς ο άνθρωπος δι' όλων των μέσων, ανθρωπίνων και θείων, γίνεται τέλειος, συμφώνως προς την θεία απαίτησι «άγιοι γίνεσθε ότι εγώ άγιός είμι».

Ανθρώπινα μέσα είναι η ορθή πρόθεσι του ανθρώπου παιδαγωγουμένη υπό του παναρέτου βίου του Κυρίου μας.

Θεία μέσα είναι η δύναμι της χάριτος, που διά της Εκκλησίας του μας μεταδίδει ο θείος Λυτρωτής μας.

Ως προς την άμυνα κατά της περιεκτικής κακοηθείας και κατ' αυτού του σατανά, του αρχηγού των κακών, μας καθώπλισεν ο Κύριος λέγων, «ιδού δίδωμι υμίν την εξουσίαν του πατείν επάνω όφειν και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού».

Εις τους φορείς και κατόχους θεοπρεπών ενεργειών τοιαύτα παρακολουθεί· «δαιμόνια εκβάλλουσι· γλώσσαις λαλούσι καιναίς· αίρουσιν όφεις, πίνοντες θανάσιμα δεν βλάπτονται και επιθέντες χείρας επί αρρώστους ιώνται αυτούς».

Και, τέλος, εις υιοθεσίαν και θέωσιν καταξιών ο Κύριος τους ίδιους λέγει διά στόματος του Ευαγγελιστού, «όσοι δε έλαβον Αυτόν, έδωκεν αυτοίς εξουσίαν, τέκνα Θεού γενέσθαι».

Με αυτές πλέον τις ιδιότητες ο Χριστιανός οφείλει να δικαιώση όλην αυτή τη θέση του έναντι και της κλήσεως και της κληρονομιάς του γινόμενος κατά πάντα «του Χριστού», σύμφωνα με τον λόγο του Παύλου.

Η μιμητικότητα είναι χαρακτηριστικό της ανθρωπίνης φύσεως και κανών εις τον νόμο της επιρροής. Σ' όλη την ιστορία διαφαίνεται η επίδρασι των διδασκάλων, και γενικά των διαφόρων φορέων των γνώσεων, στους μαθητάς και θαυμαστάς τους, μέχρι του σημείου να πείθεται ο καθένας ότι αυτές οι επιδράσεις είναι φυσικός νόμος.

Αναφέρομε τον νόμο της επιρροής σαν κάτι το συγκεκριμένο, που λειτουργεί μέσω των φυσικών νόμων και μόνον, για να παραστήσωμεν έπειτα σαφέστερα την πραγματικότητα και το μέγεθος του υπέρ φύσιν περισσεύματος, που ενεργεί σε μας η επιρροή της χάριτος, την οποία παρέχει ο δικός μας Καθηγητής και Διδάσκαλος.

Ο νόμος της επιδράσεως επιβάλλει την εξομοίωσι με κείνον που συνήθως θαυμάζομε και αγαπούμε. Είναι ένα είδος μεταμορφώσεως των χαρακτήρων, επιδράσεως του ενός επί του άλλου, αρκεί το ενδιαφέρον και ο θαυμασμός να είναι αληθινά.

Επάνω στον Ιωνάθαν βλέπομεν εξ ολοκλήρου τον Δαβίδ και τανάπαλιν.

Λέγεται διά τον Φίλωνα, τον θερμό ζηλωτή της πλατωνικής διδασκαλίας, ότι τόσον αφωμοίωσε τον θαυμαζόμενον διδάσκαλον, ώστε σχεδόν μετεμορφώθη κατά το δικό του πρότυπο, και πάντοτε ελέγετο στις μέρες του ότι «ή ο Φίλων πλατωνίζει ή ο Πλάτων φιλωνίζει».

Με ένα λόγο, ολόκληρη η πανανθρώπινη αξιοπρέπεια θεμελιώνεται επί του αξιώματος της επιρροής.

Αυτή την επιμονή μου τη στηρίζω στον Παύλο, ο οποίος προβάλλει με σοβαρότητα αυτόν τον νόμο της επιρροής σαν βέβαιο κανόνα μεταμορφώσεως των πιστών στο πρότυπό των, αφού εκ των προτέρων ο ίδιος το έπαθε, και δικαίως παροτρύνει «μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού».

Και ιδού πώς παραδίδει το μάθημα ο άριστος αυτός καθηγητής· «όλοι εμείς χωρίς κάλυμμα στο πρόσωπο, κοιτάζουμε σε καθρέφτη τη λαμπρότητα του Κυρίου και μεταμορφωνόμαστε σ' αυτήν τη λαμπρή εικόνα του, βαδίζοντας από δόξα σε δόξα με την ενέργεια του Κυρίου, που είναι το Πνεύμα» (Β' Κορ. 3, 18).

Εδώ εμείς δεν θα σκεφθούμε τον Κύριό μας, του οποίου την δόξαν, τον χαρακτήρα, αντικατοπτρίζομεν προς μίμησιν, σαν ένα απλόν διδάσκαλον, φιλόσοφον ή μουσουργόν, ώστε ο απλός νόμος της επιρροής να μας επηρεάση.

Ο Χριστός μας, ως Πανσθενουργός Θεός, επιδρά επάνω μας αν θελήσωμε πέρα των φυσικών νόμων διά της υπέρ εκ περισσού χάριτός του, γιατί ακριβώς ήλθε, ίνα ζωήν έχωμεν και περισσόν έχωμεν. «Εγώ γαρ, φησί, ζω και υμείς ζήσεσθε».

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Μίμηση του Χριστού ή 'περί του κατ' ίχνος Αυτώ ακολουθείν'», του βιβλίου του Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού, «Λόγοι παρακλήσεως», έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.